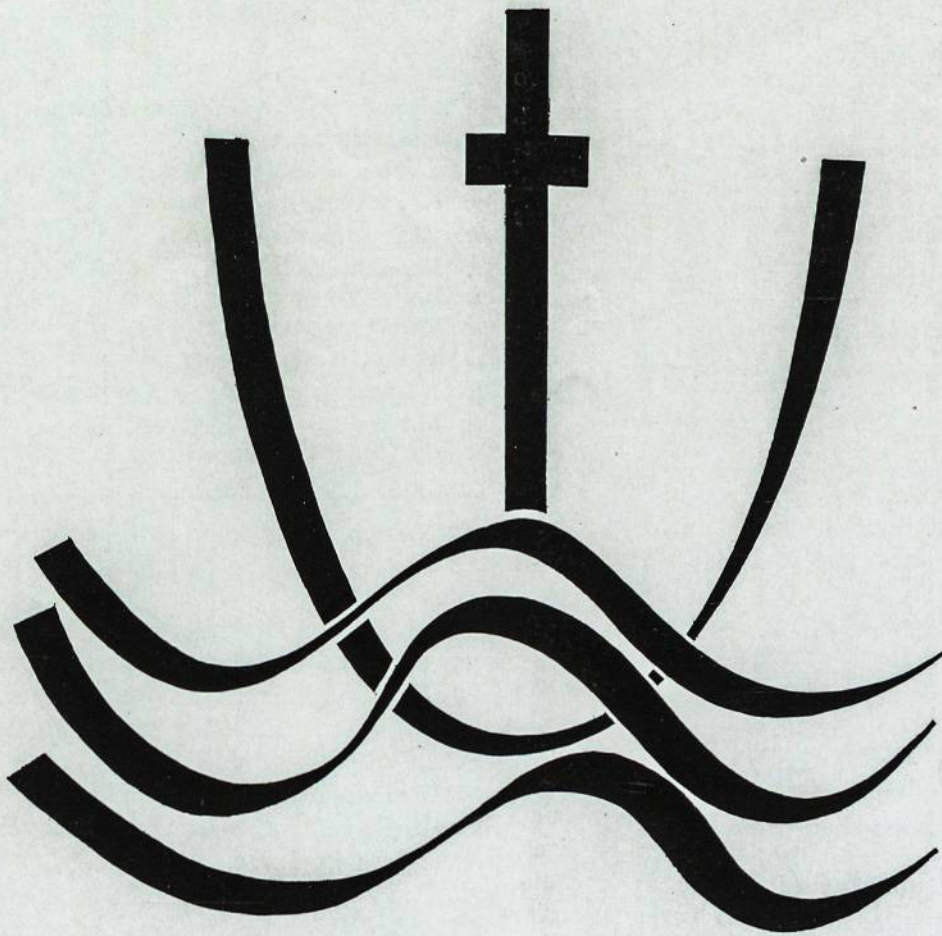

Laiivas

1969 M. LAPKRITIS - NOVEMBER 29 D. NR. 24

Angelas pas Švč. Mariją
Evangelija, Luko 1,26-28

Šeštąjį mėnesį angelas Gabriėlius buvo Dievo pasiųstas į Nazaretą, Galilėjos miestą, pas mergaitę, pažadėtą vyrui, vardu Juozapui, iš Dovydo giminės. Mergaitė vadinosi Marija. Įėjęs pas ją, tarė: "Sveika, malonės pilnoji, Viešpats su tavimi!"

KUN. A. SPURGIS IŠVYKO AUSTRALIJON

Kun. Albinas Spurgis, MIC, vienuolika metų administravęs "Draugą", š.m. lapkričio 9 d. vakare išskrido į Australiją, kur Marijonų vienuolijos generolo buvo paskirtas vikaru į šv. Kazimiero parapiją, 6 Third Ave., St. Peters, S.A., Australia.

Pakeliui kun. A. Spurgis sustos dar Havajuose, Tokyje, Hong Konge ir Maniloje, iš kur skris į Sydney, o iš ten traukiniu važiuos į savo paskyrimo vietą Adelaidėje.

Į šv. Kazimiero parapiją kun. A. Spurgis išvyko savo paties pageidavimu, nes pasiilgo pastoracinio darbo, kuriam nebuvo laiko einant "Draugo" administratoriaus pareigas. Nors sunku atsiskirti su giminėmis ir draugais, bet kunigo pašaukimas vertė jį apsispręsti ir vykti ten, kur tikisi būti naudingas, dirbdamas lietuvišką apaštališką darbą.

ŠIAME NUMERYJE

- ★ Angelas pas Mariją
- ★ Mūsų laikų religinės krizės priežastys
- ★ Nauja ir svarbu
- ★ Trejopai galima norėti
- ★ Marija mano gyvenimo kelyje
- ★ Vienos ispanės atvaizdas
- ★ Kas siekia revoliucijos Amerikoje
- ★ Nusivylimo šauksmas
- ★ Minutė per pasaulį
- ★ Trumpai iš visur
- ★ Iš katalikų gyvenimo
- ★ Lietuviai pasaulyje
- ★ Gyvenimo išminties perlai

"Laivas" linki kun. Albinui Spurgiui geros sėkmės ir Dievo palaimos naujose pareigose.

— **Veronika Miciūnienė**, tėvų marijonų viceprovinciolo ir "Draugo" namo vyresniojo kun. Antano Miciūno motina, eidama 80-tus metus, lapkričio 12 d. mirė šv. Kryžiaus ligoninėje, Chicagoje. Velionė gyveno Brighton Parke. Palaidota lapkričio 14 d. iš švč. P. Marijos Nek. Prasidėjimo bažnyčios šv. Kazimiero kapinėse.

Mirk ir vėl atgimk naujam gyvenimui.

J. W. Goethe

Laivas

Religinio ir tautinio gyvenimo dvisavaitinis žurnalas. Eina 50-ji metai.

Leidžia Marijonų vienuolija.

Adresas: 4545 West 63rd St., Chicago, Ill. 60629.

Telefonas: LUdlow 5-9500.

Kaina metams: Amerikoje ir Kanadoje — \$4.00, kitur — \$5.00.

Redaktorius kun. Kazys Barauskas

Redakcinis kolektyvas — kun. Feliksas Gureckas, kun. Antanas Nockūnas,

MIC, Vytautas Kasniūnas, Karolė Pažėraitė ir Regina Raslavičienė.

Pirmasis viršelio puslapis A. Korsakaitės - Sutkuvienės.

LAIVAS (THE SHIP). Published bi-weekly at 4545 W. 63 Street, Chicago, Ill. 60629, by St. Casimir American Province of the Congregation of Marian Fathers of the Immaculate Conception of the B. V. M. Second class postage paid at Chicago, Ill. Subscription: \$4.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$5.00 yearly; 20¢ a copy. Editor: Rev. K. Barauskas

Religinės krizės priežastys

Vienas iš charakteringiausių ir drauge keisčiausių mūsų amžiaus reiškinių yra iki šiol negirdėtas materializmo, ateizmo išplitimas. Vatikano antrasis visuotinis Bažnyčios susirinkimas į šį neįprastą reiškinį stengėsi pažvelgti visu atvirumu ir objektyvumu.

Pastaraisiais dešimtmečiais yra išsivysčiusi nauja socialinių mokslų šaka "religinio gyvenimo sociologija", kuri moksliniu būdu tyrinėja mūsų laikų religinės krizės priežastis. Šio mokslo duomenimis rėmėsi ir Vatikano antrojo visuotinio susirinkimo tėvai. Prieš kiek laiko du žymūs anglų sociologai B.S. Rowntree ir G.R. Lavers yra išleidę mokslinį veikalą "English Life and Leisure" (anglų gyvenimas ir laisvalaikis). Tai gal pirmas tikrai plataus masto mėginimas moksliniu būdu ištirti krikščionybės įtaką mūsų laikų žmogaus kasdieniniame gyvenime ir nustatyti šių laikų religinės krizės priežastis. Smulkmeniškai iš įvairiausių socialinių sluoksnių žmonių surinktais atskirų asmenų pasisakymais autoriai įrodo, kad mūsų laikų žmonių nutolimas nuo religijos nėra intelektualinės prigimties.

Kodėl žmogus pasidaro svetimas religijai?

Mūsų laikų žmogus nuo religijos nutolsta ne dėl to, kad jis, svarstydamas savo protu, būtų priėjęs religijai priešingų įsitikinimų. Nieku būdu ne! Mūsų laikų žmogus pasidaro religijai svetimas dėl to, kad jis neturi laiko ar galimybės susitelkti, giliau pagalvoti, savo protu apsispręsti. Nuo religijos atitolę mūsų laikų žmonės — tvirtina anie du anglų mokslininkai — savo sielos gelmėse jokių būdu nėra netikintys. Tik dėl išviršinių, atsitiktinių gyvenimo aplinkybių jie yra pasidarę religijos atžvilgiu indiferentiški, abejingi. Tokiais juos padarė mūsų modernaus gyvenimo aplinka. Eilinis mūsų laikų žmogus

tik labai retai yra priverstas apsispręsti sava galva. Beveik niekad jam netenka daryti gyvybinės reikšmės sprendimų. Visas jo gyvenimas prabėga tarp namų, darbovietės, kino, sporto aikštės, profesinės organizacijos, partijos ir kitų panašių dirbtinių struktūrų, institucijų, kurios jam yra privalomos, norint patenkinti kasdieninio gyvenimo interesus. Be šių dirbtinių, paties žmogaus susikurtų struktūrų šiandien išsiversti neįmanoma. Dėl to mūsų laikų žmogus jose tarsi paskęsta; jis užsidaro jose tarsi kokiame kalėjime ir nesugeba pažvelgti giliau bet plačiau, nesugeba ne tik religinio, bet ir jokio kito klausimo giliau pasvarstyti. Su gyva gamta, kuri taip galingai kalba apie Dievą, mūsų laikų žmogus, ypač miesto gyventojas, susiduria tik tam tikromis progomis ir tik paskubomis.

Štai dėl ko mūsų laikų žmonės kartais yra pasidarę mažiau jautrūs religinei tikrovei.

Žymus anglų kultūros istorikas Christopher Dawson tokius žmones vadina subreliginiais žmonėmis; tai yra tokiais, pas kuriuos natūralus, įgimtas palinkimas į religiją nėra pilnai išsivystęs. Ir pas juos yra palinkimas į religiją, į Dievo ieškojimą, bet tas palinkimas yra tarsi užslopintas, tarsi koks augalas, augęs be saulės, dėl to pasilikęs gležnas, be spalvos, be jėgos, be veržlumo.

Toks mūsų laikų žmogaus religinis abejingumas, indiferentizmas, — kaip sako tas

pats Dawson — yra esminiai neigiamas. Jame nėra vietos jokiems gilesniems moraliniams įsitikinimams, jokiai socialinei dinamikai, kuri išeitų iš betarpiško, asmeninio intereso ribų. "Tai yra tartum kokia dvasinė tuštuma, kuri negali atnešti kultūrinių vaisių".

Laikinis ir ribotas komunizmo pasisėkimas

Šią dvasinę tuštumą, atsiradusią mūsų laikų žmonėse, mėgina išnaudoti komunizmas. Bet komunizmo pasisėkimas čia gali būti tik labai laikinis ir ribotas. Ir komunistinis ateizmas negali išvengti tos dvasinės tuštumos. Iš tų milijonų tariamų ateistų, kurie šiandien skelbia bedievybę komunistų valdomuose kraštuose, nė vienas neįstengia bent kiek patenkinamai pagrįsti savąjį ateizmą. Tai labai aiškiai matyti iš visos jų ateistinės propagandos, kuri remiasi tik visagalės partijos globa, o ne įrodymais, ne įtikinimu, kuri nepakenčia jokios atviros kritikos, jokių atvirų, laisvų, lojalių diskusijų...

Komunistinis ateizmas gali atrodyti laikinai priimtinas tik — Dawson'o žodžiais tariant — subreliginiams žmonėms; tai yra tik tokiems, kurie nepajėgia pilnai savu protu apsispręsti; kurių įgimtas palinkimas į religiją gyvenimo sąlygų yra nustelbtas, negalėjęs normaliai išsivystyti...

Didžiausias ateizmo priešas yra nevaržomas, laisvai išsivystęs pašalinių įtakų nustumtas žmogaus protavimas. Ši laisvą žmogaus protavimą, laisvą tiesos ieškojimą ir nevaržomą žmogaus apsisprendimą už tiesą reikia ypatingai skatinti, norint nugalėti mūsų laikų religinę krizę. Tokios išvados priėjo Vatikano antrojo visuotinio Bažnyčios susirinkimo tėvai, diskutuodami schemą apie Bažnyčios veiklą mūsų laikų pasaulyje. Mūsų laikų religinė krizė yra ne kas kita, kaip žmogaus galvojimo, žmogaus protavimo krizė.

V.K.

Kristaus pasilikimas Eucharistijoje yra malonės pasilikimas gamtoje, kad šią nuolatotą gaivintų, keltų ir keistų. A. Maceina.

Kun. Juozas Prunskis

NAUJA IR SVARBU

Vyskupų suvažiavimas Romoje

Romoje spalio mėnesį vyko antras pasaulio vyskupų sinodas — suvažiavimas, kur dalyvavo atstovai iš visų bažnytinių provincijų pasaulyje. Baigiant suvažiavimą, spalio 27 d. popiežius Paulius VI į pasaulio vyskopus pasakė kalbą, kurioje išreiškė vyskupsams padėką ir pasigėrėjo jų darbu. Džiaugėsi, kad pasikalbėjimai vyko broliškoje dvasioje. Šį suvažiavimą Šv. Tėvas vadino nepaprastu, o jo svarstymus — svarbiais, nes buvo sprendžiamos vyskupų bendrijos galios ir vyskupų valdžios santykis su popiežiaus valdžia.

Savo kalboje popiežius pareiškė pritarimą pagrindiniams vyskupų sinodo nutarimams:

1. Ateityje vyskupų sinodai bus šaukiami reguliariai, kartą į dvejus metus, nebent svarbios aplinkybės tai sukliudytų.

2. Numatoma, kad vyskupai galės pasiūlyti, kokie dalykai tuose sinoduose bus svarstomi.

3. Bus išvystytas platesnis darbas vyskupų sinodo nuolatinio sekretoriato.

Įvertinta vyskupų talka Bažnyčios valdyme, bet taip pat buvo pabrėžta, kad vyriausioji Bažnyčios galva visada pasilieka popiežius.

JAV vyskupų konferencija

Washingtonė lapkričio 10-14 dienomis įvyko Jungtinių Amerikos Valstijų vyskupų konferencija. Buvo svarstoma visa eilė dabarties svarbių klausimų. Visų pirma buvo išklaustyta pranešimas specialaus komiteto, kuris buvo sudarytas pavasariniame JAV vyskupų suvažiavime St. Louis mieste ir kurio uždavinys buvo ištirti, kaip Bažnyčia gali padėti varguomenei. Atsižvelgiant į naujasias popiežių enciklikas ir į laiko reikalavimus, buvo vyskupų parodytas nuoširdus prielankumas uoliai prisidėti gerinant vargo žmonių gyvenimo sąlygas, stiprinant socialinį veikimą, padedant mažumų grupių neturtėliams.

Vyskupų konferencija svarstė eilę kitų klausimų — pradedant nuo seminarijų reformų, baigiant liturginiais pasikeitimais, liečiančiais Mišias, krikšto, sutuoktvių, laidotuvių apeigas.

Vyskupų konferencijos programon taip pat buvo įvesta bažnytinių teisių reformos klausimas, tarpininkavimas (arbitražas) iškilus nuomonių skirtumui tarp kunigų ir vyskupų, šventadienių Mišiose dalyvavimo pareiga ir galimybės ją atlikti išvakarėse.

Varguomenės aprūpinimas žeme

Pietų Amerikos vyskupai ypatingai stipriai pasisako už žemės reformą ir varguomenės aprūpinimą žeme. Įvairiuose kraštuose pati Bažnyčia imasi duoti pavyzdį.

Sakysim, Salvadoro vyskupai, žuodami pavyzdį didiesiems žemvaldžiams, San Vincente vyskupijoje, apimančioje provincijos sritis, dalina bažnytines žemes bežemiams ir mažžemiams. Vyskupai išpareigojo paraginti didžiuosius žemvaldžius palengvintomis sąlygomis parduoti žemę tiems žmonėms, kurie ją dirba, o taip pat mažžemiams išdalinti žemės plotus, kurie dabar neįdirbami. Ypač toks raginimas nukreiptas į tuos savininkus, kurie užsiėmę pramone, o žemės plotus palieka nedirbamus, dirvonuojančius. Minėtos vyskupijos ribose didieji žemvaldžiai, kurie tesudaro tik vieną gyventojų procentą, turi daugiau kaip pusę visų žemės plotų.

Nuoširdus poeto žodis

Iš spaudos išėjo naujas poeto Vlado Šlaito poezijos rinkinys: „Aguonų gaisras“, išleistas ateitininkų. Poetas labai nuoširdus katalikas ir daug rašo tikybinėmis temomis. Pvz. jis sako:

„Kaip miela,

Dieve mano

— bučiuoti paprastą medžio kryžių...”

Poetas įžvelgia Dievybės atspindį žmoguje ir sako:

“... širdy

slepiasi dieviškos širdies maža dalelė,

kurią mums Dievas mūsų džiaugsmui

dovanojo.

Murilo

Rožančiaus karalienė
Florencija — Galleria Pitti

Marija mano gyvenimo kelyje

Kartą kunigas Faberis pasakė:

— Geri darbai nevyksta dėl to, kad juose per maža yra Marijos.

Vieno didelio miesto burmistras masonas užsimanė sykį pakelti kelias dešimtis metrų biržos rūmų bokštą. Norėjo, mat, kad jis būtų aukštesnis už visų bažnyčių bokštus. Nežinojo vargšas, kad bokštai yra statomi ne dėl to, kad jie aukšti, bet kad jie rodo dangų.

Ir mano gyvenime turi būti bokštas. Ir aš į medžiaginius gyvenimo reikalus turiu įmaišyti dvasios, išorinę veiklą turiu pasūdyti vidutinio gyvenimo druska. Vienu žodžiu, ma-

Štai kodėl aš turiu drąsos sakyti,
jog esu nepakartojamas ir dieviškas”.

no žemiškame gyvenime turi būti matyti šiek tiek dangaus. Kas man pagelbės sugretinti ir suderinti tuodu taip prieštaraujančius dalykus — Marija, Dievo Motina.

Kokia permaina įvyksta gyvenime, kokia grožybė ir paguoda ji apsupa, kai į kiekvieną mūsų būtybės apraišką įeina Marijos globa!

Seniau, gyvesnio tikėjimo laikais, kambariuose ant sienų, ant miesto mūrų, prie kryželių — visur matydavai Marijos paveikslą, stovylėlę ar koplytėlę. Retas, kuris iš šimtų mūsų kryžių neturi ir Marijos ženklą. O kiek Marijos bažnyčių! Pradedant Šiluva, baigiant kukliausia kaimelio bažnytele — visur nors nedidelis Marijos altorėlis.

Ir mano širdis bus Marijos koplytėlė. Marijai kiekvieną dieną paaukosiu bent mažutį gerą darbą, Mariją bent kelis sykius atminsiu savo mintyse, Marijai sukalbėsiu bent vieną maldele, ypatingai kai nekaltybės priešas pradės veržtis į mano šventovę. Ji — nekalčiausioji, skaisčiausioji Motina! Kaip malonu turėti motiną šioje žemėje, kaip gera turėti kitą, daug galingesnę, Danguje! Marija — mano Motina, mano Globėja. Ji — Krikščionių pagalba. Jei kada mano darbai, ypač mano apaštalavimo darbai pradeda nesisiekti, turiu pažiūrėti ir pamatysiu, kad jie nesisieka dėl to, kad juose per maža tėra Marijos.

TREJOPAI GALIMA NORĖTI

Trejopai galima norėti: norėti, jei nieko nereikia pridėti; norėti, kad ir kažką reikėtų atiduoti; norėti dėl to, kad reikia daug ar maža pridėti.

Kun. De Ravignan kartą pareiškė: "Kas nori dėl to, kad reikia daug ar maža pridėti — tai taurus būdas ir kilni širdis."

Norėti, jei nieko nereikia pridėti. Tokio noro beveik negalima noru pavadinti, nes tikras noras yra veiksmas, o kas dėl savo noro bijo ir pirštą pajudinti, tas, tiksliau sakant, tik ritasi, kur jo paties svoris traukia, leidžiasi ten, kur srovė neša. Dėl ko tiek daug jaunuolių, paleisti iš tokios aplinkumos, kur jie

NAUJOS MIŠIŲ APEIGOS

Italijos vyskupų konferencijos nutarimu, visos Italijos teritorijoje, nuo lapkričio 30 dienos, pirmojo Advento sekmadienio, įvedamos naujosios šv. Mišių apeigos, pagal popiežiaus Pauliaus VI paskelbtą naują "Ordo Missae".

Kitose pasaulio kraštuose naujosios šv. Mišių apeigos bus įvedamos nutarus to krašto vyskupams ir dieviškojo kulto kongregacijai patvirtinus naujųjų Mišių tekstų vertimus.

Pagal dieviškojo kulto kongregacijos naujai paskelbtą instrukciją naujosios šv. Mišių apeigos visame katalikų pasaulyje galutinai turės būti įvestos iki 1971 metų lapkričio 28 dienos.

būdavo saugomi ir nuo blogų progų apginami, taip greitai ir taip smarkiai žemyn pasvyra? Juk kadaise jie tik gero tetroško, o gal net labai karštai troško. Kaip tai išaiškinti? O gi labai paprastai. Kadaise jie buvo geri, kad tai jiems nieko nekaštavo. Vėliau aplinkuma pasikeitė. Dabar būti geram reikia norėti, stengtis. Pasikeitė sąlygos — keičiasi ir dvasia. Čiulkiniai tokie, ne vyrai!

Norėti, kad ir kažką reikėtų atiduoti — sunku, be abejonės. Bet didelėms sieloms dar geriau. Vienam pirmųjų lakūnų, pradėjusiam kelionę į didžiausias Europos sostines, sykį kažkas patarė nėlėkti, palaukti, nes diena buvo miglota ir šalta. — Žiūrėk, kad bus sunku! — įtikinėjo tas draugas. — Aš, pirmą sykį į lėktuvą sėsdamas, žinojau, kad čia nebus lengva. Ne patogumams esu sutvertasq — Paspaudė draugo ranką ir išskrido.

Norėti dėl to, kad reikia daug ar maža pridėti, — gal būt, pats kilniausias noras. Yra žmonių, kuriuos kliūtys drąsina, skatina, stumia. Deja, jų yra maža. Aš būsiu vienas iš tokių. Prisiversiu vykdyti šią taisyklę: pats šoksiu, nelauksiu, kol kiti mane pastums, į kovą prieš savo ydas, prieš Dievo priešus. Ir šoksiu kaip tik dėl to, kad ta kova bus sunki ir pavojinga. Šoksiu ton kovon ne iš puikybės, ne iš noro pasirodyti drąsuoliu, bet savo įsitikinimų, kilnaus tikslo skatinamas.

KAS SIEKIA REVOLIUCIJOS AMERIKOJ

Mes žinome, kad Jungtinės Amerikos Valstybės yra galingos ir pajėgios visokiais atžvilgiais, bet nepamirština šiam galingumui ir pajėgumui didžiausi priešai yra žioplumas ir pasidavimas minios nuotaikoms.

Du politinės reikšmės žodžiai dabar madingi — sambūvis-“koegzistencija” ir “revoliucija”. Kalbantieji apie koegzistenciją pažymi, kad ji yra “taikinga”. Kalbantieji apie revoliuciją palinksnioja, kad ji turi būti vykdoma jėga, smurtu. Smurtu turi būti pašalinta dabartinė santvarka, politinė, socialinė, kultūrinė. Smurtas praktikuojamas Amerikoje, Europoje ir kitur Vakaruose, bet ne komunistiniuose režimuose. Komunistiniuose kraštuose smurtą praktikuoja pati valdžia. Vakarų piliečiai ar jų grupės smurto imasi prieš valdžią ir santvarką.

Kas yra tie, kurie Amerikoje smurto keliu sakosi sugriaušią “supuvusią santvarką”, konkrečiai rodo senato komisijos, vadovaujamos John McClellan, apklausinėjimai, kuriuos plačiai aprašė žurnalo “Reader’s Digest” 1969 metų spalio mėn. (žiūrėk William Schulz straipsnį “Intelligence Report on Today’s ‘New Revolutionaries’” (121-126 psl.).

Pagal komisijos paskelbtus duomenis smur-

to aktyvistų esą apie 20,000. Jų šalininkų tal-kininkų apie 200,000 sąjūdis. Yra dvi grupės, siekiančios sugriauti Amerikos “dekadenti-nę”, supuvusią, išsigimusią bendruomenę. Viena grupė — tai “The Students for a Democratic Society”, suaktyvėjusi nuo 1962. Ji turi dabar apie 70,000 šalininkų 360 univer-sitetų. Jų vadai organizavo studentų riaušes nuo Harvardo iki San Francisco.

Kita grupė — “Juodosios Panteros parti-ja”, arba “ginkluotas revoliucijos avangar-das”. Jos šalininkų apie 60,000. Jie yra mrk-sistai leninistai, taktikos mokėsi iš Kinijos Mao Tse-tungo ar Kubos Fidel Castro. Šių metų pradžioje abidvi grupės slaptuose pasi-tarimuose derino strategiją. Abeji vienodai galvojo, kad reikia skelbti neapykantą dabar-tinei Amerikai, garbinti Castro ir Mao Tes-tungą, populiarinti smurtą kaip neišvengia-mą priemonę Amerikos bendruomenei sprog-dinti. Smurto formos — pereinant į partiza-ninę veiklą — žudyti policininkus, sprogdinti tiltus, deginti fabrikus. Tai nėra tik pla-nas. Tai jau faktiškai vyksta. Pereitais me-tais teroristų bombom priskirti 58 sprogdini-mai.

Teroristai treniruojami ir indoktrinuojami Kuboje. Tarp instruktorių buvo ir iš šiau-

Trys marijonai kunigai - misionieriai Argentinoje. Iš kairės į dešinę: kun. A. Lubickas, kun. J. Marg's, kun. A. Švedas.

rės Vietnamo. Iš JV pernai pro Meksiką buvo nuvykę Kubon 34 SDS (kairiųjų studentų organizacijos) nariai. Dalis jų buvo susitikę su pietų Vietnamo "Išlaisvinimo fronto" atstovais ir aptarė Amerikos iš vidaus sprogdinimo planą.

Smurto finansuotojai

Finansuoja tėvai. Daugelis vadinamųjų "Naujosios kairės" šalininkų yra kilę iš turtingų šeimų. Tėvai paremia savo vaikų keliones ir jų organizacijas. O paramos reikia nemažai, nes tik SDS būstinės išlaikymas atsieina metam daugiau kaip 80,000.

Finansuoja kapitalistai. SDS biudžeto apie 60 proc. ateina iš turtingų rėmėjų. FBI direktorius Hooveris senate liudijo, kad keturi rėmėjai (Clevelando vienas pramoninkas, Chicagos advokato milijonieriaus žmona, N. Anglijos viena paveldėtoja ir New Yorko turtingas rašytojas profesorius) — tik tie keturi "Naujosios kairės" veiklai sudėjo per 100,000.

Finansuoja įstaigos. Tokios įstaigos, kurios yra atleistos nuo mokesčių. Hooverio liudijimu, viena tokia institucija per paskutinius 7 metus yra davusi 250,000 asmenim ir grupėm, artimai susijusioms su "Naująja kaire" bei komunistų partija.

Finansuoja... vyriausybė. Nors tai keista, bet faktas, kad vyriausybės programa kovai su skurdu buvo panaudojama šių revoliucionierių ir teroristų veiklai. Tos programos vykdymo aparatan buvo sutelkta revoliucionierių, kurie patys nusitarė panaudoti programos fondus "susišelpiti" (nustatydami sau užtariamo darbo valandas po 3.5 dol.). New Yorke savivaldybė skyrė 30,000 dol. vadinausiai "Free Store", kuri turėjo šelpiti hippius. Iš tikrųjų ta "laisvoji krautuvė" platino lepelius, kaip pasigaminti bombas, verbavo dalyvius demonstracijai 1968 Chicagoje demokratų konvencijos metu. Clevelande prieš dvejus metus nuo riaušinių pasalų, surengtų policijai, per 30 minučių buvo nukauti 2 policininkai, vienas leitenantas, o sužeistų buvo 14. Riaušinių vadas buvo kovingas juodasis Ered (Ahmed) Evans, kuris buvo gavęs iš kovos su skurdu programos apie 7,000 dol.

Finansuojasi ir patys. Panteros pajamų didžiausias šaltinis yra ginkluoti plėšimai ir "savanoriškos" aukos, išreikalautos šantažo ir teroro būdu.

Pvz. S. Francisco automobilių verslininkas, kai atsisakė reikalaujamą "auką" duoti, kitą rytą savo įstaigos langus rado išmaltus. Kinietis mėsininkas Oaklande, kai nutraukė duokles, rado savo mėsinę susuprogdintą. Harrisburg, Pa. "nekooperuojantieji" prekybininkai susilaukė bombų.

Prie šantažo priemonių tektų pridėti ir viešą reikalavimą, kad bažnyčios sumokėtų kontribucijas juodųjų veikėjų grupėm.

Smurto gynėjai

Smurto veiklą paremia ir kai kurie teologai, kurie nori artimo meilės įstatymą įvykdyti smurto priemonėmis, pateisindami smurtą kaip šiais laikais svarbiausią priemonę socialinėms reformoms. Tarp tų, kurie smurtą atmeta, ir tų, kurie smurtą gina, susidaro lyg karingas dialogas. Smurtą atmetantieji sako: "Smurtas turi būti sutramdytas; krašte turi viešpatauti įstatymas ir tvarka; visos reformos turi eiti demokratiniu konstituciniu keliu". Smurtą ginantieji: "Jūs neatsisakote nuo išnaudojimo; jūs esamą padėtį palaikote savo rankose turima policijos jėga; mes tad imamės smurto prieš jūsų smurtą, kad sugriautume bendruomenę, kurios pataisyti jokiais reformomis negalima".

Tai yra atsakymas, kuriuos dabartinio smurto gynėjai suartėja su Lenino smurto teorija ir praktika, privedusia Sovietų Rusijoje prie mažumos diktatūros ir paskiau logiškai išvirtusia vieno asmens diktatūra Stalino režime.

Komunistai likvidavo revoliuciją

Čia tenka priminti, kaip rusai bolševikai 1917 metais nužudė Rusijoje besimezgančią demokratiją (plg. dr. Jono Griniaus straipsnį: Revoliucionieriai prieš revoliuciją, "Į Laisvę", 1967 m., lapkritis, nr. 41).

Palyginti mažai tepareikalavo vadinamoji 1917 m. vasario mėnesio revoliucija, bandžiusi Rusijoje įvesti demokratinę tvarką, bet

ji nepatenkino radikaliųjų, ypač komunistų, nes jie trim atvejais puolė vos užgimusią silpną Rusijos demokratiją. Liepos mėnesį (1917 metais) komunistų vadui Leninui nepasisekė nuversti laikinosios vyriausybės, kurios svarbiausias uždavinys buvo sušaukti Rusijos konstituantą (seimą), bet tai pavyko spalio mėnesį. Tai nebuvo revoliucija, o paprastas perversmas arba pučas prieš demokratiją ir socialistus, nes tada komunistai pasigrobė valdžią iš socialisto A.F. Kerenskio vadovaujamos laikinosios vyriausybės. Galutinį smūgį rusų demokratijai bolševikai sudavė 1917 metų gruodžio mėnesį, išvaikydami demokratiškai išrinktą Rusijos seimą, kuriame komunistų tebuvo 175 atstovai tarp 707. Šis paskutinis smūgis, kuriuos buvo įvesta neva proletariato diktatūra, buvo nukreiptas iš esmės prieš socialistus, nes minėto steigiamojo seimo daugumą sudarė socialrevoliucionieriai ir socialdemokratų (menševikų) žmonės.

Šitaip trim peilio smūgiais demokratijai ir socialistams į nugarą komunistai likvidavo revoliuciją, iš kurios dauguma rusų laukė taikos, duonos (ekonominės gerovės), laisvės ir lygybės, ir per keletą mėnesių buvo pasiekta priešingų vaisių — komunistinės diktatūros, tariamai proletariato diktatūros, kuri vadinosi sovietų valdžia. Užuoat lauktos taikos, Rusijoje įvyko pilietinis karas, kuris vietoj duonos nešė badą; vietoj laisvės ir lygybės diktatūra atnešė prievartą, nelaisvę ir nelygybę, kuri truko 52 metus ir kurios galo nesimato nė šiandien. Todėl teisingai sakoma, kad komunistų skelbta proletariato diktatūra tapo diktatūra prieš proletariatą, nes per 52 metus niekas nebuvo komunistų labiau išnaudojamas bei prievartaujamas kaip žemės ūkio kolchozininkai ir fabrių darbininkai. Taigi, Rusijos revoliucija yra nepasisekusioji arba su niekintoji revoliucija.

O suniekino ją tie, kurie skelbėsi nuosekliausiais revoliucionieriais, tikraisiais Markso pasekėjais: Leninas su savo partija politiškai likvidavo Rusijos revoliucijos vadą A. Krenskį ir socialistų persvaroj buvusią Rusijos konstituantą (seimą). Lenino įpėdinis Stalinas gi likvidavo raudonosios armijos kūrėją, daugiau

IŠ KATALIKŲ GYVENIMO

— *18,000 vienuolių seserų ligoninėse.* — Vakarų Vokietijoje katalikų organizacijų ir vienuolynų išlaikomos ligoninės kasmet su-
taupo valstybei apie 500 milijonų markių. Kaip praneša Vakarų Vokietijos katalikų ligoninių centras Wuerzburgė, katalikų ligoninėse dirba apie 18,000 vienuolių ir seserų, kurios dirba iš pasiaukojimo arba gauna visai menką atlyginimą.

— *Kiek Indija turi katalikų?* Indijos katalikų skaičius, paskutinių keturių metų laikotarpyje padidėjo vienu milijonu tikinčiųjų. Indijos katalikų Bažnyčiai šiuo metu priklauso daugiau negu 7 ir pusė milijono asmenų. Proporcijai padidėjo ir kunigų skaičius, iš 7,700 pasiekdamas 8,700. Dar daugiau padidėjo dvasinių pašaukimų skaičius į moterų vienuolyną.

1965 metais Indijoje veikė apie 24,000 seserų; gi paskutiniu metu Indijos katalikų mokyklose ir socialinio aprūpinimo institucijose dirba daugiau negu 30,000 seserų. Pastebėtina, kad visas 18 Indijos arkivyskupijų valdo Indijoje gimę arkivyskupai. 56 Indijos vyskupų tarpe tik 14 priklauso kitoms Europos ar Amerikos tautoms.

Indija turi 524 milijonus gyventojų.

siai lėmusį komunistų diktatūrą įtvirtinant, L. Trockį, jį ištremdamas iš Sovietų Rusijos ir nužudydamas Meksikoje. Stalinas nužudė ir kitus revoliucionierius (Zinovjevą, Kamenjevą), su kuriais Leninas vykdė perversmą prieš Rusijos revoliuciją ir įvesdinėjo diktatūrą, o Staliną po mirties morališkai sulikvidavo N. Chruščiovas, visam pasauliui paskelbdamas jo kruvinas niekšybes.

Šiandien Kremliaus vadovai Brežnevas, Kosyginas ir kiti vėl kelia iš mirusiųjų diktatūrinį Staliną, grąžindami stalininius politinius bei visuomeninius metodus, siekiant užkarti rusiškąją bolševikinę sistemą visam pasauliui.

Tai yra kelias dabar tiesiamas Amerikai, Europai, Artimiesiems Rytams, Azijai...

AZORIN

Vienos ispanės atvaizdas

Ganytojinio apsiainkymo metu, vyskupas atvyksta į Valflorą. Miestelis stovi giliam slėnyje, pakrantėje vieno upelio, kuris drėkina derlingus daržus. Už žydinčių sodų tęsiasi duoninių javų dirvos. Kaip beveik visoje Kastilijoje, čia vyrauja dvilaukis būdas, ir šioje pavasario pradžioje, išarto pūdymo režiai sudaro mozaiką su žydinčių kviečių laukais. Vyskupas apsistojo pas kleboną. Jo Ekscelencija yra vidurinio amžiaus — susilaukė penkių dešimtų — ir liūdesio šešėlis dengia jo veidą. Po truputį, su nemažom pastangom, kilo iš skurdaus lopšio, kuriame gimė, ligi ganytojo garbės. Ir gal nebūtų galėjęs iškilti, jeigu jo motina nebūtų jam teikusi nuolatinę ir paslaugią paramą. Niekad nebuvo taip sūnų mylinčios motinos. Jau nuo pirmos valandos motina pašventė savo sūnų Bažnyčiai. Motinos sumanymas sutapo su berniuko nuoširdžiu pašaukimu. Bet reikėjo lėšų. Šeima buvo neturtinga. Žemė — kelios skurdžios dirvelės — vos tegalėjo išmaitinti. Ir geroji moteriškė turėjo nepaprastai stengtis, kęsdama neišsakomą nepriteklių, kad jos sūnus galėtų mokytis seminarijoje. Ir koks džiaugsmas tą dieną kai dalyvavo jo primicijose! Metai bėgo. Jaunasis kunigas stengėsi gauti klebono vietą miestelyje. Paslaugi motina buvo šalia jo. Visi stebėjosi jaunojo kunigo pamaldumu ir mokytumu. Klebonas rūpinosi savo parapičiais karštai ir nepaliaujamai. Tylus, susitelkęs, klebonas skyrė savo laisvą laiką studijoms ir labdarai. Iš tų laikų yra jo puiki monografija apie Antonijų Agustina, prelatą humanistą, kurią klebonas išleido. Taip pat jis domėjosi ir Ispanijos istorija, ir jos ribose, aišku, bažnytiniai dalykai labiausia patraukdavo jo dėmesį.

Prabėgo dar metų eilė. Niekad kunigas klebonas neturėjo stambesnių sumų. Tai, ką

duodavo jo dešinė, nežinojo kairė. Ir daug, kuklioje klebono būklėje, dešinė išdalindavo. Bet čia buvo jo motina, kuri iš nieko padarydavo taip, kad jos sūnus, nepaisant jo švento dosnumo, galėtų pirkti knygas ir studijuoti. Ir turėjo jas pirkti, nes motina, nugalėjusi sūnaus nusizėminimą, jį skatino konkursiniams egzaminams kanauninko titului. Vyskupijos istorijoje liko atmintini šitie egzaminai. Iš tų studijų, besiruošant konkursui, išėjo antra jo knyga: kruopštus darbas apie tomizmą Ispanijoje.

Laikas nesustoja ir metai bėgo labai greit. Motina vėl buvo nepatenkinta. Reikėjo kažko daugiau. Kai su užuominomis, per pokalbius su sūnum, užsimindavo apie tą kažką daugiau, kanauninkas šypsojosi. Jis to nesiekė. Gyveno patenkintas. Tačiau pagal tai kaip žengė per gyvenimą, jo prigimtas liūdesys vis stiprėjo. Kiek skausmo žmonėse! Ir kiek bergždžių pastangų dėl tuščios pasaulio garbės ir didybės! Staiga vieną dieną atėjo žinia. Plođama dėl nais, motina įėjo į sūnaus mažutį kambarėlį. Iš jos akių tryško gyviausias pasitenkinimas. Sūnaus laimėjimas ją darė išdidžia. Ir sūnus, patyręs žinią, laimingą žinią, nuleido galvą ir ilgą laiką išbuvo tylėdamas.

Po dviejų savaitių, mirties guolyje, geroji senutė paliovė alsavusi, savo rankose belaidydama sūnaus dešinę. Ir kai atėjo konsekrovimo diena, liūdesys, paprastai gaubęs kanauninko veidą, dar labiau sutirštėjo. Ten jis buvo, dviejų vyskupų asistuojamas, o jo motinos nebebuvo. Vyskupo pirštinės simboliuoja pagarbą, su kuria turi būti sprendžiami bažnytiniai reikalai. Tos pirštinės, konsekrovimo metu, turi būti tos pačios spalvos kaip ir dienos ornamentai. Kojinės ir sandalai, taip pat ir ornamentus panašios spalvos,

simbolizuoja pasišventimą su kuriuo turi būti atliekamos vyskupiškos pareigos. O vyskupo žiedas simbolizuoja vyskupo sužieduotuves su amžinąja Bažnyčia. Apeigos vystėsi, o jo motinos nebebuvo. Ir koks būtų buvęs jos pasitenkinimas! Begalvojant apie tą motinos pasitenkinimą, naujojo vyskupo liūdės dar labiau sustiprėjo. Paskutinioji vyskupo priesaikos dalis liečia diecezijos turtą. Konsekruojamasis prisiekia jo neparduoti, nepadovanoti, neižeisti, nors tam ir pritartų kapitula, jeigu Roma nesutinka. Savo diecezijoje naujasis vyskupas pasirūpino, kad visose bažnyčiose, didelėse ir kukliose, būtų saugojama visa tai, ką tradicija buvo surinkusi. Netrūko nei kukliausio dailininko prasto paveikslo, nei buvo galima kad dingtų nors ir menkiausias sidabrinis daiktelis.

— Na, kunige klebono, — žypsodamasis, sako vyskupas — kas tamstos parapijoje yra pažymėtina?

Klebonas dvejoja. Čia nėra nieko nepaprasta. Jo parapiją sudaro ūkininkai, kurie per ištisus metus lankstosi prie žemės ir gyvena iš savo darbo.

— Vadinas, nėra nieko, visiškai nieko? — spiriasi vyskupas.

Pradėdamas ganytojinę kelionę, vyskupas jau žinojo, kas Valflore yra nepaprasta. Diecezijoje nėra tokio dalyko, apie kurį Jo Ekscelencija nežinotų. Patyliukais jis patiria viską. Kardinolas Lorenzana, Toledo arkivyskupas, panašiai buvo susigyvenęs su savo arkivyskupijos tikinčiaisiais. Toks rūpestingumas sudaro Ispanijos episkopato tradiciją. Kardinolas Lorenzana, iš meilės bažnyčios reikams, pasiuntė laišką Toledo ūkininkams, kuriame nurodė būdus kaip rinkti alyvuoges. Alyvuoges reikia rinkti ne daužant, nes tai kenkia medžiui, bet švelniai braukant. Ir Toledo žemėje, turtingoje puikiu aliejum, rinkimo būdas turi didelę reikšmę. Mūsų aprašomas vyskupas, kaip jau sakėme, žinojo visa tai, kas lietė jo dieceziją. Ir taip pat žinojo, kad Valflore buvo garsi Marija Gonzalez. Ir kas gi buvo toji Marija Gonzalez? Aplink Mariją Gonzalez, vargšę moterį, ūkininko našlę, buvo sudaręs skausmo ratilas.

Marija Gonzalez buvo įkūnytas gerumas, o nelemtas likimas ją akiai persekiojo. Aukštoje sferose buvo iškilių asmenybių, kurios, valdžios spindesio supamos, gyveno skausmo replėse. Tokia buvo karalienė Izabėlė, tokia nelaiminga su savo vaikais, kuri giliu skausmu pergyveno mirtį sosto įpėdinio, princo Joano, apdovanoto dideliais gabumais, į kurį visa Ispanija buvo sudėjusi savo pagrįstas viltis, ir kuris palaidotas dominikonų Šv. Tomo vienuolyne Aviloje. Toks buvo ir Pilypas II, vienišas ir senatvėje sergąs Escutiade. Ir mūsų laikais toks buvo Austrovengrijos imperatorius Pranciškus Juozapas. Savo kuklioje sferoje, Marija Gonzalez pergyveno skaudžiausią sopulį matydama mirštant visus savo vaikus, visus savo mylimus artimuosius. Josios gyvenimas prilygo šventosios, o nelaimės ją vis slėgė. Ir visa tai Marija Gonzalez pakėlė su nuostabiu ramumu. Ji nuolat kartodavo gražią kastilišką patarlę, kuri sako: "Dievas neplaka abiem rankom, nes jūrai jis davė uostus, o upėms brastas". Vargšės Marijos Gonzalez uostai ir brastos buvo jos gailestingumas ir tikėjimas. Amžinai vilkinti gedulą, švari, tyli, ji lankydamo kiekvieną miestelio ligonį. Niekad nepasiskundė, nei rodėsi irzli. Mirtis ištuštino šeimos ratelį, kuriame ji sukinėjosi, ir ji, ramiai, — nors su begaliniu liūdesiu širdyje — nešė gyvenimo našlą. Būti Marijos Gonzalez akivaizdoje reiškė būti paguostam nelaimėje. Iš jos asmenybės spinduliavo švelniausia rezignacijos srovė.

— Klausyk, kunige klebone, — tarė vyskupas — eime aplankyti Mariją Gonzalez.

Galiausiai klebonas turėjo pripažinti, kad ši vargšė moteris buvo žymiausias asmuo Valflore. Jo Ekscelencija žingsniuoja Marijos Gonzalez namų link. Jos namai mažičiai, bet nepaprastai švarūs. Marija Gonzalez, savo kuklume, nelaukia vyskupo apsilankymo. Keldamas koją ant slenksčio, vyskupas jaučia, kad kas nežinoma jam darosi. Namų prieangyje stovi kelios grubios kėdės. Marija ruošiasi viršuje. Ją pašaukia ir ji tuoj nulis. Štai jau lipa laiptais, ir jos gedulinga povyza atsispindi ant baltų kalkių sienų. Ir jai atsistojus priešais vyskupą, šis turi

dytis nesusukęs. Marija Gonzalez tai tikras vyskupo motinos atvaizdas. Tas pats veidas, tas pats kūnas, tie patys judesiai, panašus būdas laikyti rankas, sukryžiuotas ant krūtinės. Užstoja gili tylą. Susirinkusieji nežino ką galvoti. Ir staiga vyskupas atsistoja, prieina prie senutės ir sušunka:

— Marija, Marija! Kaip šią akimirką man skauda širdį! Marija, Marija! Tu esi išrinktoji tarp gerųjų, nes tu tiki. Tu įstengei nugalėti pačią save, nes tikėjimas tave palaikė. Visus skausmus tu ramiai iškentėjai už savo tikėjimą. Ir tu negali žinoti kokias liūdesio nuosėdas tavo išvaizda sukėlė mano sielos dugnė! Marija, mano dukra, nors galėtum būti mano motina, aš tave laiminu ir bučiuoju tavo tyrą kaktą”.

Giliausias susijaudinimas sukaustė susirinkusius. Visas miestelis buvo čia ir užtvindė namus. Vyskupas palaimino Mariją ir pabučiavo ją į kaktą. Pabučiavo, kaip bučiuojama motina. Ir niekad negalėjo būti labiau paguodžianti dviejų asmenų tapatumo iliuzija.

Azorin, neseniai miręs, garsus ispanų rašytojas.

Išvertė P. Gaučys

— Kun. Mykolas Urbanavičius, marijonas, spalio 30 d. sulaukė aštuoniasdešimtų amžiaus metų. Į marijonų vienuolyną įstojo 1915 m. sausio 24 d. Didelis mėgėjas istorijos ir tais klausimais yra rašęs spaudoje. Šiuo metu gyvena Marijonų seminarijos rūmuose, Clarendon Hills, Ill. Sukakties proga susilaukė daug sveikinimų. Jo gerbėjai net iš Kalifornijos atsiuntė gėlių.

— Kardinolo Danielou nuomone, Prancūzijos hierarchijos neapsisprendimas įvairiais klausimais drumsčia prancūzų katalikų nuotaikas ir kelia jų tarpe nerimą. Vyskupų neapsisprendimo priežastimi jis laiko grupes, demagoginiu būdu drančias spaudimą į vyskopus. Teologų tarpe, pasak jo, irgi yra išsišokimų, kurių randama ir kun. Hans Kung raštuose.

NUSIVYLIMO ŠAUKSMAS

Šiandien kaip niekada pasauly girdėti įvairių nusiskundimų, šauksmų, demonstracijų ir nesutarimų. Esą vienam nepatinka viena, kitam kita, esą iš žmogaus per daug reikalaujama, esą žmogui reikia duoti daugiau džiaugsmo ir mažiau darbo. Tokių šūkių yra visuose luomuose, visose giminėse, visose profesijose, neišskiriant nė kunigų. Visi yra žmonės, ir visi yra paliesti noro gerai gyventi ir išdidumo dvasios. Be abejo, žmogus kaip Dievo tvarinys gali būti išdidus, tačiau iš antros pusės jis yra labai menkas ir smulkus.

Laimės džiaugsmas ir laisvės baimė

Šiais laikais ne vieną abejojančią žmogų kankina klausimas, kaip reikia pažinti Dievą, kadangi žmogui viskas nusibosta ir jis savo didume pajutęs, kad yra silpnas pradeda galvoti, kas gi yra už žmogaus. Bažnyčia nepaneigia žmogui galimybės proto jėgomis pažinti Dievą, bet šių dienų ateistai tvirtina, kad žmogus protu Dievo pažinti negali. Bet toks džiaugsmas, kad Dievo nėra ir nėra atsakomybės, iššaukia žmogaus sieloje didžiausią tuštumą. Žmogaus galvosenoje toks netikėjimas palaužia bet kokį pasitikėjimą savimi. Tie kurie teigia, kad galima įgyvendinti tikrąjį humanizmą (žmoniškumą) paremtą ateizmu yra tik netikri pranašai, kurie viską sumaišo ir veda žmogų prie nusivylimo. Ir nusivylę žmonės pradeda demonstruoti, šūkauti, ieškoti kas jį patenkintų, tačiau tai yra ne kas kitas, kaip žmogaus noras patenkinti kuo nors savo vidų, savo sielą, kuri, atmetus Dievą, lieka tuščia. Atmetant Dievo buvimą, žmogus praranda bet kokį egzistencijos pagrindą, nežino ko nori. Jaunimas pamatė koks beprasmiškas pasaulis ir griebiasi įvairiausių narkotikų arba pameita namus ir turtą ir eina į bendrus valkatynus, norėdamas, kad kas nors jo sielą patenkintų.

Atgailos reikšmė

Šiandien žmogus nors triukšmauja, nes jis nori ramybės ir pasitenkinimo gyvenimu, tačiau tikroji ramybė nepasiekiamo reikšmu ir reikalavimais. Žmogaus dvasinė ramybė pasiekama tik pasitikėjimu, kad visa nors ir laikina, tačiau tai tik žemėje, kad metų tekmėjai pralaimėdami laikui, mes vistiek nesame galutiniai pralaimėję, jei tikime Dievą. Iš antros pusės, neužtenka tik tikėti, bet reikia ir pasitikėti ir garbinti. Ir tam reikalinga atgaila, kas šiandien atrodo labai nemodernu ir niekas beveik apie atgailą nenori kalbėti. Tačiau be jos sunku pasiekti vidinę ramybę. Atgaila tai ypač visas žmogaus galvosenos pasikeitimas, kada žmogus pradeda matyti pats save, save vertinti ir gailėtis savo nuodėmių ir klaidų. Kalbėdamas apie atgailą šv. Tėvas čekoslovakų maldininkams pastebėjo:

“Kai mes kalbame apie atgailą, mes turime mintyje atgailos sakramentą, kuris mums gailintis suteikia specialią malonę, sutaiko su Dievu ir grąžina Jo atgamtinį buvimą mūsų sielose. Tai įvyksta taikant tą kunigišką galią, kurią pats Kristus suteikė šv. Petriui ir apaštalams atleisti nuodėmes kiekvienam, kuris gailisi, išpažįsta savo kaltes ir parodo savo tikėjimą ir pasitikėjimą dieviškuoju gailingumu”.

Be abejo, viena yra tikra, kad šiandieniniai neramumai yra žmogaus dvasios neramumai, ir jie rodo, kad žmogus niekada nebus ramus, kol jos siela nesuras pastovesnių ir amžinesnių vertybių, jei jis atmeta Dievą. Ir tie, kurie atrodo tiki ir kursto riaušes, turėtų žmonėms teikti dvasinę ramybę, o jei jos neduoda, o veda minias į gatvę, rodo, kad juose įsigyveno išdidumas. Tai reiškia, kad jiems trūksta tikrosios krikščioniškos meilės ir jų išdidumą mažinančios atgailos.

Pasauly aidi nusivylimo šauksmas, nes žmogus atmeta Dievą ir paskui teigia, kad jo siela tuščia ir jo gyvenimas nebepatenkina.

Myk. Muraitis

Dvasiškai išalkęs mažatikis žmogus nebus laimingas, nors ir nutukęs. *Vaižgantas.*

GYVENIMO

IŠMINTIES PERLAI

PRANAS ALŠĖNAS

Nežinomas autorius surašė angliškai ir paskelbė Kanadoje savo samprotavimus, ką sakyti kalendorius žmogui, jei jis kalbėtų mokėtų. O kalendorius, kaip žinome, yra laiko simbolis.

O čia — išverstieji lietuvių kalbon kalendoriaus patarimai:

Žmogau,

Skirk tam tikrą dalį savo gyvenimo (kitai sakant — laiko) galvojimui (protavimui), nes galvojimas — tai jėgos šaltinis.

Nepagailėk laiko žaidimams, nes žaidimai — tai slapta jaunystės jėgų srovė.

Skirk (ir nuolat) nemaža laiko skaitymui knygų, nes skaitymas — tai išminties fontanas.

Skirk laiko mylėti ir būti mylimam, nes meilė žmogui — tai Dievo duota privilegija.

Nepagailėk laiko kitiems būti draugišku, nes draugiškumas — tai yra vieškelis į laimę ir pasitenkinimą.

Skirk laiko juokui, nes juokas — tai sielos muzika.

Atseikėk laiko tarpą ką nors skirti ir duoti kitiems, nes per trumpos mūsų dienos būti savanaudiškiems.

Skirk pakankamai laiko darbui, nes darbas — tai pasisekimo kaina.

Pagaliau, niekad, o niekad nepamiršk maldos, nes malda — tai šaltinis viso tai, pro kurį gali pasiekti viską, kas anksčiau išdėstyta.

Pasaulietės malda

Kanadientė Marie Hayden Michaud parašė ir paskelbė šitokią maldą į Aukščiausiąjį:

Nepaisant to, kad ankstų rytą, suskambėjus laikrodžiui-žadintuvui, aš dengiu antklode galvą ir pykstu ant jo, kad kelia mane taip anksti, tačiau ačiū Tau, Dieve Visaga-

lis, kad leidi man girdėti, nes daug pasaulyje yra žmonių, kurie negirdi.

Nežiūrint to, kad esu tampriai sumerkusi akis ankstyvą rytą, ydant nematyčiau šviesos, kuri man teikia ženklą, kad jau reikia keltis, bet dėkui Tau, Aukščiausiasis, kad galiu regėti, nes daug žmonių pasaulyje neregį.

Nors ankstyvą rytmetį taip nenoriu keltis ir stengiuosi dar nors keletą minučių nusiūsti, bet ačiū Tau, Gerasis Dieve, kad leidi man pakilti iš lovos, nes daugelis pasaulyje žmonių — tos privilegijos neturi. Jie ligų pri-rakinti prie lovų ir atsikelti negali.

Nežiūrint to, kad aš praktikuoju kankinystės tylą tada, kai reikia kalbėti ir kaip šaute pradedu šaudyti žodžius tada, kai privailau tylėti, ačiū Tau, Viešpatie, už didelį tur-tą — galėjimą kalbėti, nes daugelis pasaulyje žmonių, kurie — nebyliai.

Nežiūrint to, kad pirmosios mano dienos valandos (bent dažnai) esti labai nesėkmingos, neramios ir nervinančios, nes —kaip gi, rodos, kitaip? Vienas iš vaikų, besiruošias mokyklon, kažkur užmetė kojines, kitas

—vėl kažko neranda, bėgi jiems padėti pagelbėti, žiūrėk, tostas perdegė, šildomas pie-nas vulkanu išsoko ant ugnies ir t.t. Bet, visvien, ačiū Tau, Gerasis Dieve, už tris, nors padaužiškus, bet sveikus ir gražiai augančius vaikus, nes daug šeimų pasaulyje — bevai-kiai.

Nepaisant to, kad mūsų maitinimosi stas-las, anaipol, neatrodo toks, kokie dažnai rodomi moteriškų magazinų paveiksluose, ir mū-siškis meniu — dažnai nėra moksliškai ba-lansuotas, bet ačiū Tau, Didysis Dieve, už tą maistą, kurį mes pajėgiame turėti, nes dau-gelis pasaulyje žmonių — visiškai alkani arba — net badą kenčiantys.

Nežiūrint to, kad mes dažnai primirštame ir rytinę maldą, bet ačiū Tau, Gerasis Dieve, kad Tu, visvien, mūsų nepamiršti, saugai mus per dienų dienas, o pasaulyje — gi daug tokių, kurie neturi Dievo malonės tikė;- jie — ateistai.

Nepaisant to, kad mano darbas — dažnai nuobodus ir monotoniškas, bet ačiū Tau, Dieve, už galimybę dirbti, nes pasaulyje —

KELIONĖ Į NELAISVĘ

Didžioji Italijos spauda šiom dienom plačiai komentavo Čekoslovakijos komunistų partijos vadų Husakos, Svobodos ir Černiko kelionę į Maskvą ir ją laiko kelione į Canosą.

Čekoslovakijos vadai pilnai priėmė Maskvos padiktuotą valią ir išreiškė padėką už Čekoslovakijos okupaciją 1968 metais.

Mirė darbininkų vadas

Šiomis dienomis Romoje mirė Italijos katalikų darbininkų profesinės sąjungos steigėjas senatorius Julijus Pastore. Popiežius Paulius VI-sis velionies šeimai pareiškė solidariumo jausmus iškeldamas senatoriaus Pastore gausius nuopelnus organizuojant katalikus darbininkus ir ginant jų teises bei krikščioniškuosius principus.

Atsilyginti blogu už gerą yra velniška, atsilyginti blogu už blogą yra gyvuliška, atsilyginti geru už gerą yra žmogiška, atsilyginti geru už blogą yra krikščionio karžygiška dorybė. *T. Toth.*

daug bedarbių ir negalinčių dirbti, nors jie — ir norėtų.

Nors mano vyras dažnai išmėtinėja man, kad jo neklausau, o ir jis pats — tada kreipia mažesnę dėmesį į mano žodžius. Taip susidaro šeimoj debesėlių, bet, visvien, ačiū Tau Gerasis Dievuli, už šeimyninį gyvenimą, nes daugelis pasaulyje — tos laimės neturi, negali gyventi šeimoj.

Nežiūrint to, kad dažnai pritrūkstu laiko aplankyti savo gimines ir kaimynus, bet daugelis yra tokių, kurie — neturi savo artimųjų čia pat. Jie ištremti iš savo gimtinių. Tad, dėkui Tau, Dieve, kad leidai man gimti ir užaugti savo tėviškėj.

Nors aš dažnai neapčiuoju savo krašto vyriausybės vedamos politikos, bet ačiū Tau, Dieve, kad leidai man gimti ir gyventi tokiam puikiam krašte, kaip Kanada.

Dieve, ir toliau padėk man taisyti ir gerinti mano poelgius, kad galėčiau tikslesniais žodžiais išreikšti Tau padėką, didis mano Dangaus Geradari, — Amen.

Trumpai iš visur

Pakeitimai Čekoslovakijos kulto ministerijoje

Čekoslovakijos kulto ministerijos vadovybė pakeista. Direktorė Kadlecova ir du jos bendradarbiai dr. Hranicra ir dr. Prokupec atleisti iš pareigų, o naujuoju direktoriumi paskirtas Karel Hruza, tas pareigas ėjęs Novotny stalininio režimo metu. Tai ženklas naujų tikėjimo varžymų. Kadlecovos valdymo metu Katalikų Bendrija buvo pradėjusi atsigauti. Pradėta viešai organizuoti įvairios religinės programos suaugusiems ir jaunimui. Prahos studentų draugija „Vigilia“ buvo atgaviniusi religinę programą: konferencijas su diskusijomis, Šv. Rašto skaitymus Šv. Tomo bažnyčioje, ekskursijas į darbovietes ir ligonines. Viešos „Gyvosios teologijos“ konferencijos kiekvieną trečiadienį sutraukdavo didelį skaičių išsilavinusių katalikų ir nekatalikų klausytojų. Paskaitas skaitė ne tik čekai teologai, bet ir užsieniečiai: K. Rahner, K. Tilmann, F. Klostermann. Taipgi dalyvavo ir nekatalikai teologai bei filosofai, kaip Hromadka, Suocek ir marksistas Gardansky.

Pasikeitimams vykstant

Praėjusį pavasarį 280 studentų Čekoslovakijoje baigė pirmuosius prie teologijos fakulteto Litomerice katechetikos kurso metus ir tikėjosi kursą tęsti toliau. Olomouc teologijos fakultetas po 18 metų buvo atgaivintas ir įsteigė prie fakulteto katechetinius kursus. Bratislavoje keletas profesorių sustiprino teologijos fakultetą rytinėje Slovakijoje, kuris būtų galėjęs aptarnauti rytų apeigų katalikus, vėl atsikūrusius ir susiorganizavusius praeitais metais. Dabartinių pasikeitimų akivaizdoje visa tai gali būti nubraukta.

Naujos laidojimo apeigos

Dieviškojo kulto kongregacija šiomis dienomis paskelbė naują „Ordo Exsequiarum“ tai yra naujai pataisytų (atnaujintų) laidojimo apeigų galutinius tekstus. Naujoji lai-

dotuvių tvarka visoje katalikų Bažnyčioje bus įvesta (pradės galioti) nuo 1970 metų birželio 1 dienos. Atskirose vyskupijose, jei tai nutars krašto vyskupų konferencija, gali jos būti įvestos ir anksčiau.

Naujosios laidojimo apeigos bus trijų įvairių rūšių, kurios pagal reikalą bus galima pasirinkti.

Naujame „Ordo Exsequiarum“ leidinyje duodama taip pat įvairios maldos, litanijos ir nemaža šv. Rašto tekstų, tinkamų vartoti įvairiais atvejais.

— Brazilijos vyskupų konferencija gavo Vatikano leidimą pakeisti Komunijai naudojamas įprastines ostijas į paprastą duoną. Leidimas įsigalios nuo š.m. lapkričio 30 d. Tikinčiųjų dauguma šiuo pakeitimu nepatenkinti. Tai aiškiai matėsi Mišiose, kurių metu buvo panaudota paprasta duona.

— Iš R. Vokietijos į Daniją Baltijos jūra pabėgo 28 metų amžiaus M. Burmeister iš R. Berlyno. Apsirengęs naro drabužiais, jis 30 mylių plaukė po vandeniu ir vandens paviršiuje, traukiamas motociklo motoru varomo aparato, kurį buvo pats pasigaminęs.

LIETUVIAI PASAULYJE

— Lietuvių Krikščionių Demokratų sąjungos tarybos sesija įvyko lapkričio 1-2 d.d. Detroite, Dievo Apvaizdos parapijos salėje. Posėdžiuose svarstyta esmingesni sąjungos reikalai, liečią Lietuvos laisvinimo darbo problemas ir tuos reikalus, kurie įeina į tiesioginę Lietuvių Krikščionių Demokratų sąjungos reikalų sferą.

Tarybos nariai buvo suvažiavę iš Clevelando, New Yorko, Chicagos ir kitų vietų. Iš Chicagos konferencijoje dalyvavo kan. V. Zakarauskas, dr. K. Šidlauskas, dr. Vl. Šimaitis ir Antanas Repšys. Kan. V. Zakarauskas atnašavo šv. Mišias ir pasakė Vėlinių dienai atitinkamą pamokslą. Konferencijos posėdžiai vyko Dievo Apvaizdos lietuvių parapijos salėje. Centro komitetas ruošia konferencijos darbų komunikatą, kuris bus paskelbtas spaudoje.

MINUTĖ PER PASAULĮ

— *Popiežius Paulius VI*, kalbėdamas audiencijos metu tikintiesiems, pareiškė, jog džiaugiasi liturginiu sąjūdžiu, kuris plinta kunigų ir pasauliečių tarpe. Tačiau išpėjo, kad reformose glūdi ir kaikurie pavojai. „Būtų didelė žala, jei Bendrijos leidimas vartoti savas kalbas, savus papročius, kaikurias tekstų bei apeigų variacijas būtų palaikytas visišku Bendrijos maldos normų panaikinimu, kur kiekvienas gali viską tvarkyti pagal savo norą“. Tai esą būtų ne tik išviršinių liturginių apeigų, bet ir pačios esmės paneigimas, kaip jau yra įvykę protestantų ir katalikų dvasiškių koncelebruotoje Eucharistijoje.

— *Anglikonų arkivyskupas dr. Michael Ramsey*, 64 m., anglikonų galva, švėsdamas savo 40 m. kunigavimo sukaktį, pareiškė esąs tikras, jog anglikonai yra pakeliui į vienybę su Roma, nors pats savo gyvenime nesitikįs tos vienybės sulaukti. „Aš tikiu, kad Anglijos Bendrija atlieka vidurio kelio rolę vienybės linkme: iš vienos pusės turi jungtis su protestantinėmis Bendrijomis, o iš kitos — su Roma.“

— *Prancūzijos katalikai* atsakė į anketą apie savo pažiūras į kunigus. Du trečdaliai apklausintųjų pasisakė už kunigams būtiną celibatą, 40 proc. — prieš kunigų darbą nekunigiškoje profesijoje; dauguma abejoja dėl aktyvaus kunigų įsijungimo politikon. Apklausintųjų 27,4 proc. buvo profesionalai, ir tik 4,1 proc. — darbininkai, kai tuo tarpu krašto gyventojų tarpe yra tik 4,3 proc. profesionalų, 29 proc. darbininkų.

— Vatikano sekretoriato atstovas padarė priekaištų Lenkijos komunistų valdžiai, kad ji viešai rodanti prielankumą Šv. Tėvo atvykimui į Lenkiją, bet neviešai statanti popiežiui visiškai nepriimtinas sąlygas. Esą jis galėtų atvykti tik kaip oficialus valdžios svečias, tokiu būdu atsisakydamas betkokio artimesnio ryšio su tikinčiaisiais bei jų ganytojais. Ligšiolinėse kelionėse, nors ir būdavo dažniausiai sutinkamas su valstybės galvai

skirtomis iškilmėmis, visur keliavo kaip privatus asmuo ir jokia valdžia jam dienotvarkės nenustatinėjo.

— *Ukrainiečių katalikų vyskupai Kanadoje* buvo sušaukę savo tikinčiųjų konferenciją Winnipege, kurioje dalyvavo 260 delegatų, atstovavusių dvasiškiams, pasauliečiams ir įvairioms organizacijoms. Diže'e dauguma buvo priimta mintis steigti ukrainiečių patriarchatą ir pirmuoju patriarchu turėti kardinalą Slipų. Bėdami rytų apeigų, ukrainiečiai tvarkosi nepriklausomai nuo kanadiečių ir amerikiečių vyskupų, tačiau tiesiogiai jie priklauso Vatikano Rytų apeigų kongregacijai. Turėdami savo patriarchatą, jie būtų savarankiškesni. Konferencijoje buvo svarstyti ir kiti reikalai, kurių tarpe pagrindinę vietą užėmė liturginės kalbos klausimas. Jaunieji pasisakė už anglų kalbos įvedimą, nes ji esanti jiems sava, kai tuo tarpu visi senesniosios kartos atstovai ir naujieji ateiviai pasisakė už senąją slavų kalbą. Taipgi buvo svarstytas liturginių švenčių klausimas ir nuspręsta daugumą jų perkelti į sekmadienius. Pasninkų klausimu delegatų balsai pasidalino ir nieko konkretaus nebuvo nutarta.

— *Kun. Peter Rushton*, 42 m., buvo pirmasis vedęs ir su šeima gyvenęs vyras išventintas katalikų kunigu Australijoje š.m. spalio pradžioje. Prieš tai jis buvo anglikonų kunigu. Šiomis dienomis dar trys vedę vyrai, buvę anglikonų kunigai, Australijoje išventinti katalikų kunigais: Frederick Beyer, 37 m., Rodney Williams 46m., ir John Lisle, 50 m. Prieš šventimus visiems iš Vatikano buvo gautas specialus atleidimas nuo celibato įpareigojimų.

— *Klierikų įstojimas* į Detroito arkivyskupijos seminarijas šiais metais sumažėjęs 20 proc. Šį rudenį įstojo 485 nauji klierikai, pernai — 608, užpernai — 642.

— *Rokiškio sūrių gaminimo įstaiga* Maskvos konkurse gavo pirmo laipsnio diplomą.

— *Vysk. John A. O'Shea*, 81 m., buvęs misijonierium Kinijoje ir vėliau ten komunistų kalintas, mirė Providence ligoninėje, Washington. Jis buvo vienas pirmųjų vinentiečių vienuolių 1921 m. atvykusių į Kiniją. 1928 m. jis tapo Kauchow vyskupu. Kai 1931 m. komunistai užėmė vyskupiją, jis buvo sumintas, bet vėliau paleistas. II D. karo metu japonai žiauriai jo vyskupiją sunaikino ir po karo, vos spėjus atstatyti, vėl 1952 m. užėmė komunistai. Jis buvo 7 mėn. kalinamas, bet kaip Amerikos pilietis vėliau paleistas.

— *Kardinolas Antonio Poma*, 59 m., Bolivijos arkivyskupas, Šv. Tėvo paskirtas naujuoju Italijos vyskupų konferencijos pirmininku mirusiojo kard. Urbani vieton. Paskyrimas įvyko tik po Šv. Tėvo Pauliaus VI pasitarimų su eile italų vyskupų. Į tai žiūrima kaip į popiežiaus bandymą bendradarbiauti su vyskupais.

— *Kardinolas S. Wyszyński* pareiškė vyskupų sinode Romoje: "Šiandieną per daug naujų teologinių nuomonių ir diskusijų. Pasaulis kenčia dėl pergausaus dialogo. Nereikia mo kytojų, kurie per daug kalba, o per mažai mo-

ko. Tautos, ypač gyvenančios ateistinių valdžių kraštuose, laukia iš Bendrijos vienybės, gyvo tikėjimo, lojalumo Apaštalo Sostui ir meilės Šv. Tėvui".

— *Britanijon iš raudonosios Kinijos grįžęs Reuters žinių agentūros korespondentas A. Grey*, kurį kieničiai kalino ilgus mėnesius jo paties bute, atskleidė neįtikėtiną Mao "raudonųjų sargų" žiaurumą. Įsiveržę 1967 m. rugpiučio 18 d. į jo butą, jie A. Grey išsitempė į kiemą, ištepė juodais dažais ir ilgą valandą vertė stovėti labai nepatogioje pozicijoje. Pasak A. Grey, iš bėgančio prakaito prie jo kojų susidarė vandens valka, kurioje jis galėjo matyti savo veidą. Kai pagaliau jam buvo leista išsitiesti, žvilgsnis atsidaužė į priešais jo veidą pakartą A. Grey priklausiusią katę.

— *Sovietų Rusijos pagalba Kubai*. Nuo to meto (1963 metų), kai Sovietų Rusija apsiėmė padėti Kubai, ji skolinga Sovietams 2 bilijonus dolerių. Nežiūrint tokio stipraus įsikolinimo, Castro ir toliau stengiasi nepakliūti į visišką priklausomumą Sovietų Rusijai laviruodamas tarp Maskvos ir Pekino.

OKUPUOTOJE LIETUVOJE

— *Okup. Lietuvos prekinį laivyną dabar sudaro 19 laivų bendro tonažo 80,000 tonų. Šie laivai ne tik griežtoje rusų priežiūroje, bet ir jų kapitonų bei vyresniųjų jūrininkų vadovaujami. Į laivyno tarnybą išleidžiamas tik nedidelis lietuvių jūrininkų skaičius.*

— *Nauja knyga apie Strazdą-Strazdelį. Praėjusiais metais Vilniuje išleista nauja knyga apie Antaną Strazdą-Strazdelį. Jos autorius Vytautas Vanagas. Knyga beveik 400 pusl. ir joje esama naujų iki šiol neskelbtų duomenų.*

— *Vilniuje leidžiamas "Sveikatos Apsauga" žurnalas, patalpino straipsnį apie Amerikos lietuvių gydytojus, jų visuomeninę veiklą bei mokslinius bandymus ir lietuviybės reikalų šelpimą ir palaikymą. Straipsnio autorius gydyt. J. Bredikis, Kaune žinomas širdies bei kraujagyslių chirurgas ir profesorius. Tai yra pirmas atsitikimas, kad Lietuvos spaudoje pasirodė objektyvus straipsnis informuojantis apie užsienio lietuvių veiklą.*

— *Rusų kalbą Lietuvoje mokytis mokyklose, kurių dėstoma kalba yra lietuvių arba lenkų, teoretiškai nėra privaloma, bet praktiškai ne vienas mokinys rusų kalbos pamokų nėra išvengęs. Bet ne labai uoliai mokytis kalbos — galima. Dėl to yra daug mokinių, baigusių 11 klasių mokyklą, su labai mažu rusų kalbos žinojimu. Dabar yra pertvarkyta rusų kalbos ir literatūros dėstymo programa. Mokytojai buvo sušaukti vasarą į kursus, kad išmokyti sudominti mokinius rusų kalba.*

— *Lietuvoje ir visoje Rusijoje milicijai įvedama nauja uniforma. Sovietų vidaus reikalų ministeris Sulokovas dėl to pasakė: "Nauja uniforma turi sustiprinti visos milicijos darbą, drausmę ir kultūrą, o kartu ir jos autoritetą". Nauji molicininkų guzikai turės tuos stebuklus padaryti.*

— *J. Prušaitė, Vilniaus mokslininkė, "Tiesoje" rašo ir kviečia medžioti Usurijos šunis, kurių Lietuvoje priviso nepaprastai daug. Anksčiau tie šunės veisėsi Kaukaze, Sibire ir*

kitose Rusijos vietose. Tikroji Usurijos šunų giminė yra Kinija ir Korėja. Dabar per Indiją jie pasiekė Lietuvą ir jų priskaitoma iki 13.000.

— *Artojų varžybos. Sovietų Sąjungos III artojų varžybose Tuloje I vietą moterų grupėje laimėjo lietuvaitė Zosė Mackevičiūtė iš Lietuvos žemdirbystės mokslinio tyrimo instituto eksperimentinio ūkio, II — estė H. Kes, III — latvė I. Svilpe. Z. Mackevičiūtė buvo jauniausia varžybų dalyvė. Vyrų grupėje I vietą išsikovojo J. Nizovskichas iš Karaliaučiaus srities, II — estas Lundas. Panevėžio rajono Upytės stoties eksperimentinio ūkio mechanizatorius B. Žvirėla III ir IV vietas dalijosi su tiek pat taškų gavusiu Tulos atstovu A. Novikovu. Kėdainių rajono "Lenino keliu" kolchozo J.Čiukui teko 4-ta vieta.*

— *Sovietų Rusijos trijų "Sojuz" erdvėlaivių skrydis su 7 astronautais nepademonstravo nieko naujo, išskyrus automatiniais prietaisais atliktą geležies suvirinimo bandymą "Sojuz 6" erdvėlaivyje. Vilniaus "Tiesoje" skaitytojai buvo informuojami paryškintu šriftu pirmame puslapyje skelbiamais pranešimais, kai tuo tarpu amerikiečių nusileidimas mėnulyje buvo sutiktas kaip eilinė žinia.*

— *Pašto ženklas. Rugsėjo 22 d. Sovietų Sąjungos ryšių ministerija išleido keturių kapekų pašto ženklą, skirtą savo trijų "muškietininkų" atminimui. Jame yra miniatiūriniai portretai sovietų herojų A. Čeponio, J. Aleksonio ir H. Borisos, trijų lietuvių komjaunuolių, kovojusių ir žuvusių už Sovietų Sąjungą II D. karo metais.*

— *Chicagos mokslininkas Anthony Turkevich įsitikinęs, kad žmogui nusileisti ant Marso esą saugiau negu ant mėnulio. Mat Marsas turi angliarūkštės atmosferą, kurioje yra lengviau žmogui pasigaminti deguonio, kurio jam reikia turėti. A. Turkevich yra Chicagos universiteto chemijos profesorius.*

Nusišypsok

Už nuopelnus

Vienas žydas daug pasidarbavo revoliucijos labui. Už didelius nuopelnus Stalinas pasikvietė jį apdovanojimui ir užklausė, ko jis norėtų už savo nuopelnus.

Žydelis kukliai padėkojo už įvertinimą ir sakėsi nieko daugiau nenorįs, esąs patenkintas, kad turėjo galimybės pasitarnauti brangiai savo tėvynei, tuo esąs pilnai atlygintas.

Stalinas būtinai pareikalavęs pasakyti, kurių dovanų jisai norėtų ir, jeigu jis dar ceremonysis, pažadėjęs užpykti.

— Jeigu taip, — sako žydelis, — tai, prašau, duokit man vizą į Ameriką.

Jei atidarytų sieną

Vienas sovietų žydelis užklaustas, ką jis darytų, jeigu atidarytų Sovietų Rusijos sieną, atsakė:

- Lipčiau į medį.
- Kodėl?
- Kad visi bebėgdami manęs nesutryptų.

Prez. Kennedžio patarimas Chruščiovui

Chruščiovas, kalbėdamas su prezidentu Kennedžiu, gyręsis, kad jam visose srityse se-

kasi. Tik dviejų problemų dar vis negalįs išspręsti, būtent: niekaip negalįs savo liaudies nureliginti, ypač naujai užimtųjų kraštų, jokios priemonės, nei bažnyčių uždarinėjimas, nei bausmės nepadedančios, vistiek žmonės eina į bažnyčią.

Antra problema — tai butų trūkumas, niekaip nepajėgiąs išvystyti tokio statybos tempo, kad bent įmanomai aprūpintų liaudį.

Prez. Kennedy atsakęs, kad tai nesunkiai išsprendžiamos problemos:

— Pakabink bažnyčiose savo paveikslą, ir niekas ten nebeis. Atidaryk sieną į Vakarus, ir butų užteks visiems, dar ir tuščių turėsit.

Susitikimas

Po netekimo valdžios Chruščiovas ateina į antipartinės grupės namus, kuriuose laikomi visi išstumtieji iš valdžios. Čia jis sutikęs Molotovą. Ta proga nutarę išgerti "pusę litro". Molotovas deda rublį, Chruščiovas irgi rublį, o puslitrį vodoros kaštuoja 2.80 rb. Tai gi puslitrį nenupirksi. Ta da Molotovas sako Chruščiovui:

— Matai, pabranginai vodorą ant savo galvos, prie Stalino buvo pigesnė, taip ir nebus puslitrį.

— Ničevo, — atsako Chruščiovas. — Nenusiminkim, greit ateis Kosyginas arba Brežnevas, atneš dar rublį ir bus puslitrį.

DABARTINĖ PROGA NEPASIKARTOS

PAGERBTI LIETUVOS KANKINIUS

Mums, dabar gyvenantiems, tenka nepasikartojanti privilegija įamžinti Lietuvos vardą ir jos kankinių atminimą lietuviška koplyčia Šv. Petro bazilikoje, Romoje.

Tapti šio darbo dalininku laiko jau nedaug beliko.

Kviečiame visus įamžinti savo ir savųjų vardus Lietuvos Kankinių koplyčios kūrėjų tarpe.

Auką siųsti adresu:

LITHUANIAN MARTYRS' CHAPEL FUND.
2701, W. 68th Street
Chicago, Illinois 60629

Šventųjų Mišių ir maldų NOVENA

ŠVČ. MARIJOS NEKALTO PRASIDĖJIMO ŠVENTĖS PROGA
BUS

Tėvų Marijonų vienuolyno koplyčioje, Chicago, Illinois,
nuo lapkričio 29 d. iki gruodžio 7 d., 1969

Savo globėjos Švč. Marijos Nekaltai Pradėtosios šventės proga, marijonai atnašauja šv. Mišių ir maldų noveną, kurios metu ypatingu būdu prisimena savo bendradarbius ir geradarius.

Tačiau šioje šv. Maldų ir maldų novenoje dalyvauti kviečiami ir mūsų rėmėjai ir visuomenė.

Norinčius dalyvauti šiose maldose, prašome pažymėti šiame lape pageidaujamas intencijas ir, su maža auka ar be jos, pasiųsti šiuo atresu: Marian Fathers, 6336 S. Kilbourn Ave., Chicago, Ill. 60629.

- ☐ Už nusidėjėlių atsivertimą.
- ☐ Už netikinčiųjų atsivertimą.
- ☐ Už kenčiančią Lietuvą ir jos laisvės atgavimą.
- ☐ Kad gaučiau darbą.
- ☐ Padėka Dievui už gautas malones.
- ☐ Padėka Marijai už globą.
- ☐ Už misijas.
- ☐ Už mūsų parapijas.
- ☐ Už kunigų šventumą.
- ☐ Už sielas skaistykloje.
- ☐ Už mirstančius.
- ☐ Ypatinga intencija.
- ☐ Už ypatingą mirusį ar mirusią.
- ☐ Už pasveikimą man brangių asmenų.
- ☐ Už tėvą ir motiną.
- ☐ Už vaikus.
- ☐ Už laimingas vaikų vedybas.
- ☐ Už tylos Bažnyčią.
- ☐ Už Šv. Tėvą.

- ☐ Už pašaukimus į dvasinį luomą.
- ☐ Už mūsų jaunimą.
- ☐ Už šeimos laimę.
- ☐ Už pasaulio taiką.
- ☐ Už Rusijos atsivertimą.
- ☐ Už ark. Jurgio beatifikaciją.
- ☐ Už karo pabaigą.

Kun. Antanas Miciūnas, MIC
Namo vyresnysis

Vardas, pavardė

Gatvė

Miestas ir Valstybė Auka